

ODKAZY NA CITACE V TEXTU - PŘÍKLADY

OBSAH

Obsah	1
Harvardský systém (forma autor-datum)	2
odkazy v textu	2
ÚPRAVA SEZNAMU POUŽITÝCH ZDROJŮ	3
SEKUNDÁRNÍ CITOVÁNÍ	4
Metoda číselných odkazů	5
ODKAZY V TEXTU	5
ÚPRAVA SEZNAMU POUŽITÝCH ZDROJŮ	5
Metoda průběžných poznámek	6
ODKAZY V TEXTU	6
ÚPRAVA SEZNAMU POUŽITÝCH ZDROJŮ	6

Harvardský systém (forma autor-datum)

ODKAZY V TEXTU

Odkazy v textu se zapisují za citovaný text do kulatých (preferovaná forma) nebo hranatých závorek ve formě příjmení, tvůrce, rok vydání, (popř. název, rok vydání) citovaného zdroje. Pokud je to možné, uvádíme i konkrétní číslo strany, ze které jsme údaj převzali např. (tvůrce, rok, číslo strany).

Pokud mají dva nebo více zdrojů stejného tvůrce i rok vydání, odlišují se malými písmeny abecedy přiřazenými k roku vydání. V takovém případě se písmena uvádí i v závěrečném soupisu bibliografických citací

Pokud je nutné uvést dva či více zdrojů, uvádějí se v jedné závorkách a oddělují se středníkem.

1 autor

Již ve 2. stol. n. l. lidé uvažovali o tom, že mohou existovat jazyky, které v sobě skrývají neznámou moudrost (Eco, 2001, s. 51).

Podle Eca (2001, s. 51) lidé již ve 2. stol. n. l. uvažovali o existenci jazyků, které v sobě skrývají neznámou moudrost.

V široké historické perspektivě se tématem hledání dokonalého jazyka zabývá populární kniha Umberta Eca (2001).

2 autoři

„Nikdy se nebudeme ptát, co chce kniha říct, zda je označujícím nebo označovaným [...] Kniha existuje pouze skrze vnějšek a ve vnějšku“ (Deleuze a Guattari, 2010, s. 10).

Vždy je vhodnější uvádět odkaz v závorce výhradně před tečkou, která ukončuje větu. Nevypadá dobře, pokud se tečka zapíše před citací, pak tam vzniká vakuum před další větou.

3-5 autorů

(Jakoubková Budilová et al., 2021, s. 120)

6 a více autorů

(Lochmannová et al., 2023)

Více děl jednoho autora ve stejném roce

Deleuze a Guattari ve svém posledním textu nazvaném Co je filosofie? tvrdí, že zásadní

postavou pro filosofii je přítel. Přítel je někdo, koho také Deleuze a Guattari nazývají „pojmovou osobou“ (Deleuze a Guattari, 2001a, s. 8), která je podmínkou výkonu myšlení.

V menšinové literatuře to, co „nějaký spisovatel řekne sám pro sebe, představuje vždy také společenský čin“ (Deleuze a Guattari, 2001b, s. 31).

Několik zdrojů citovaných najednou

Teorii fiktivních jazyků je věnováno několik prací (Eco, 2001; Okrent, 2009)

Korporace jako autor

(Nadace naše dítě, 2003)

ÚPRAVA SEZNAMU POUŽITÝCH ZDROJŮ

Zdroje jsou uspořádány v seznamu zdrojů v abecedním pořadí podle příjmení autorů (dále podle roku, poté podle názvu). Rok vydání se při použití harvardského systému neuvádí až za nakladatele, ale přímo za autora po čárce.

DELEUZE, Gilles, GUATTARI, Félix, (2001a): Co je filosofie?. OIKOYMENH, Praha.

DELEUZE, Gilles, GUATTARI, Félix, (2001b): Kafka. Za menšinovou literaturu. Herrmann & synové, Praha.

DELEUZE, Gilles a GUATTARI, Félix, 2010. *Tisíc plošin*. Marie Caruccio Caporale (překladatel). Praha: Herrmann & synové. ISBN 978-80-87054-25-3.

ECO, Umberto, 2001. *Hledání dokonalého jazyka v evropské kultuře*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 355 s. ISBN 80-7106-389-4.

JAKOUBKOVÁ BUDILOVÁ, Lenka; ERIKSEN, Thomas Hylland; HAALAND, Gunnar; HROCH, Miroslav a JAKOUBEK, Marek, 2021. *Etnické skupiny, hranice a identity*. 2., brož. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury. ISBN 978-80-7325-527-5.

LOCHMANNOVÁ, Alena; DIRGA, Lukáš; HENDRYCH LORENZOVÁ, Eva; JANOUŠKOVÁ, Kristina; KROCOVÁ, Jitka et al., 2023. *Porod*. Antropos, sv. 25. Červený Kostelec: Pavel Mervart. ISBN 978-80-7465-618-7.

NADACE NAŠE DÍTĚ, 2003. *Výroční zpráva za rok 2012*. Praha: Nadace Naše dítě.

OKRENT, Arika, 2009. In the land of invented languages: Esperanto rock stars, Klingon poets, Loglan lovers, and the mad dreamers who tried to build a perfect language. 1st ed. New York: Spiegel, 342 s. ISBN 03-855-2788-8.

Pokud je v bibliografické citaci uveden měsíc a rok, popř. přesné datum, přesné datum se ponechá za nakladatelem a za jméno autora se duplikuje pouze rok:

POD SVÍCNEM [@PodSvicnem]. *Lex Anička. V lednu nás všechny zasáhl příběh dívky...* Online, příspěvek. 26. 6. 2024. Dostupné z: X, <https://x.com/PodSvicnem/status/1805947054218199366>. [cit. 2024-07-15].

Odkaz podle harvardského systému: (Pod svícnem, 2024).

SEKUNDÁRNÍ CITOVÁNÍ

Sekundární citování znamená, že citaci přebíráte z jiného zdroje. Příliš se to nedoporučuje, na druhou stranu z pohledu autorského zákona to udělat lze.

Pamatujte však, že sekundárních citací by ve vaší práci mělo být co nejméně a měli byste je uvádět pouze v případě, že původní zdroj nemůžete získat.

„Touha po překladu je nemyslitelná bez této *korespondence* s myšlenkou Boha“ (Derrida, 1980, s. 217 cit. podle Eco, 2001, s. 306).

V seznamu použité literatury citujeme jenom Eca:

ECO, Umberto, 2001. *Hledání dokonalého jazyka v evropské kultuře*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 355 s. ISBN 80-7106-389-4.

Metoda číselných odkazů

ODKAZY V TEXTU

Odkazy v textu jsou vytvářeny ve formě číselných odkazů, které jsou umístěny v textu v hranatých (preferovaná forma) nebo kulatých závorkách, popř. ve formě horních číselných indexů. Číselný odkaz je možné doplnit o rozsah stran.

V případě, že na jednom místě odkazujeme na více zdrojů, zapíšeme je do jedné závorky a oddělíme je středníkem a mezerou, např. [23; 24] nebo [38, s. 556; 56, kap. 6; 57].

Tématu se obšírně věnuje např. U. Eco [1] nebo A. Okrent [2], z českých autorů se tomuto tématu věnoval např. Jan Pokorný [3, s. 153-158].

ÚPRAVA SEZNAMU POUŽITÝCH ZDROJŮ

Bibliografické citace jsou uspořádány v číslovaném seznamu podle svého výskytu v dokumentu.

[1] ECO, Umberto. *Hledání dokonalého jazyka v evropské kultuře*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2001, 355 s. ISBN 80-7106-389-4.

[2] OKRENT, Arika. *In the land of invented languages: Esperanto rock stars, Klingon poets, Loglan lovers, and the mad dreamers who tried to build a perfect language*. 1st ed. New York: Spiegel, 2009, 342 s. ISBN 03-855-2788-8.

[3] POKORNÝ. *Lingvistická antropologie: jazyk, mysl a kultura*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2010, 346 s. ISBN 978-80-247-2843-8.

Metoda průběžných poznámek

ODKAZY V TEXTU

Odkazy se vytvářejí ve formě čísla uvedeného v kulatých nebo hranatých závorkách nebo ve formě horního indexu. V textu poznámky následně uvedeme zkrácenou citační formu:

PŘÍJMENÍ, Název, rok, č. strany. Číslo strany uvádíme v případě, že informaci přebíráme z konkrétní strany číslovaného informačního zdroje. Pokud má citovaný informační zdroj více než dva autory, uvedeme pouze příjmení prvního autora a zbylé nahradíme výrazem „et al.“

Tématu se obšírně věnuje např. U. Eco ¹ nebo A. Okrent², z českých autorů se tomuto tématu věnoval např. Jan Pokorný³. Eco také podrobně popsal...⁴ a dále se věnuje...⁵

ÚPRAVA SEZNAMU POUŽITÝCH ZDROJŮ

Zdroje jsou uspořádány v seznamu zdrojů v abecedním pořadí podle příjmení autorů (dále podle roku, poté podle názvu).

ECO, Umberto. *Hledání dokonalého jazyka v evropské kultuře*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2001, 355 s. ISBN 80-7106-389-4.

OKRENT, Arika. *In the land of invented languages: Esperanto rock stars, Klingon poets, Loglan lovers, and the mad dreamers who tried to build a perfect language*. 1st ed. New York: Spiegel, 2009, 342 s. ISBN 03-855-2788-8.

POKORNÝ. *Lingvistická antropologie: jazyk, mysl a kultura*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2010, 346 s. ISBN 978-80-247-2843-8.

¹ ECO, *Hledání dokonalého jazyka v evropské kultuře*, 2001.

² OKRENT, *In the land of invented languages: Esperanto rock stars, Klingon poets, Loglan lovers, and the mad dreamers who tried to build a perfect language*, 2009.

³ POKORNÝ, *Lingvistická antropologie: jazyk, mysl a kultura*, 2010, s. 153-158.

⁴ ECO, ref. 1, s. 100.

⁵ Tamtéž, s. 220.